



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 1177/2014**  
**02.12.2014. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ј., због кривичног дела изнуђивање исказа из члана 65. став 2. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката П.М., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Врању Кв 85/14 од 10.06.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 717/14 од 19.08.2014. године, у смислу члана 487. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, у седници већа одржаној 02.12.2014. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као неблагоприятан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Врању Кв 85/14 од 10.06.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 717/14 од 19.08.2014. године.

**Образложење**

Решењем Вишег суда у Врању Кв 85/14 од 10.06.2014. године одбачен је захтев браниоца окривљеног Д.Ј. за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Окружног суда у Врању К. 54/00 од 09.11.2000. године.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 717/14 од 19.08.2014. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Д.Ј., изјављена против решења Вишег суда у Врању Кв 85/14 од 10.06.2014. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног Д.Ј., адвокат П.М., на основу члана 482. и члана 483. став 1. и 2. ЗКП-а, поднео је и захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1, у вези са чланом 485. став 1. тачка 1, 2, 3. и став 4. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је поднети захтев основан те да донесе пресуду којом ће наведена решења преиначити и дозволити понављање кривичног поступка у односу на окривљеног Д.Ј.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј. је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године) прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3 и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с`обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП-а којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Из списка предмета, повратнице на име окривљеног Д.Ј., произлази да је окривљени правноснажну одлуку - решење Апелационог суда у Нишу Кж2 717/14 од 19.08.2014. године, примио лично 01.09.2014. године, а из пријемног печата Врховног касационог суда произилази да је предметни захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења поднет 14.10.2014. године, препорученом поштом, дакле по протеку законом прописаног рока од 30 дана, из члана 485. став 4. ЗКП-а, за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд исти захтев одбацио као неблаговремен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,  
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,  
Драгиша Ђорђевић, с.р.**